

מ"ת (חיפה) 4719-12-24 - מדינת ישראל נ' עפר דורון

מ"ת (חיפה) 4719-12-24 - מדינת ישראל נ' עפר דורון ואח'מחוזי חיפה

מ"ת (חיפה) 4719-12-24

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלייל'

נגיד

1. עפר דורון

באמצעות ב"כ עו"ד גב' נוית נגב ואח'

2. גל דורון

באמצעות ב"כ עו"ד ניר אלפסה

3. אתי יעקב יפה

4. אמיר שדה

שנייהם במעמדות ב"כ עו"ד גonen בן יצחק

בית המשפט המחוזי בחיפה

[26.12.2024]

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1996

1. בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים, זאת לאחר שהוגש נגדם כתב אישום המיחס להם ביצוע העבירות הבאות:

מעשה טרור של מעשה פזיות ורשלנות (פזיות באש) - עבירה על סעיפים 338(א)(3) + 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 + סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור, תשע"ז-2016;

ניסiouן הוצאה - עבירה על סעיפים 448(א)+סעיף 25+סעיף 29 לחוק העונשין:

шибוש הליידי משפט - עבירה על סעיפים 244+סעיף 29 לחוק העונשין (בנוגע לנאים 2+1 בלבד).

כתב האישום

2. בהתאם לעובדות כתוב האישום, נאשם 1 הינו אביו של נאשם 2, ובינם ובין יתר הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת וקשרי חברות, שנוצרו על רקע פעולות מחאה כנגד הממשלה, בהן נטלו חלק פעיל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היו הנאשמים פעילים בקבוצה המכונה "מוקד קיסריה", המורכבת מפעילים שהובילו פעולות מחאה כנגד הממשלה בקיסריה, באזור הסמוך לביתו הפרטיא של ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו.
3. במסגרת פעילותם בקבוצת "מוקד קיסריה", נגנו הנאשמים להשתתף באופן קבוע בהפגנות ובפעולות מחאה באזור בית ראש הממשלה, זאת, לשיטתם, במטרה לייצר לחץ ציבורי על ראש הממשלה ועל הממשלה, על מנת שיימנו מלבצע פעולות להן התנגדו, ובמטרה להביא, בסופו של דבר, להפלת הממשלה.
4. נאשימים 1 ו-4 היו ממובילי פעולות המחאה, ובמסגרת קבוצת "מוקד קיסריה" אף היו אחרים על ארוגן לוגיסטי של פעילויות המחאה וההפגנות, אשר התרחשו בעיקר בתחום חול' הממוקם מערבית לבית ראש הממשלה, למרחק של כ-150 מטר ממנו.
5. הנאשמים ידעו היכן ממוקם בית ראש הממשלה, הכירו את סידורי האבטחה וידעו היכן ממוקמים פנסי התאורה סביב הבית, וכן ידעו היכן ממוקמות מצלמות האבטחה הסמוכות לו. בנוסף - הם ידעו כי ביוםיהם בהם ראש הממשלה ובני משפחתו אינם שוהים בבית, נמצאים במקום אנשי אבטחה ואנשי משטרה, חלק מערכ האבטחה סביב הבית.
6. ביום 8.9.24 נערכה שיחה בין הנאשימים 1 ו-4 עם נציג שירות הביטחון הכללי, זאת על רקע היותם ממובילי המחאה בקיסריה, ובשחה זו הובילו להם גבולות המחאה אותן אסור להם לחצות, ובין היתר, הובילו להם כי אין לבצע ירי של פירוטכניתה לעבר בית ראש הממשלה.
7. עוד נטען בכתב האישום, כי הנאשמים תכננו להגיע לאזור בית ראש הממשלה בקיסריה בMOTEAI שבת ה- 16.11.24, בsofarם כי ראש הממשלה ובני משפחתו אינם בבית, ולשגר אמצעים פירוטכניים מעל אזור בית ראש הממשלה, זאת ביוזמתם של נאשימים 1 ו-4, וחרב שיחת האזהרה שהתקיימה עם נציג השב"כ. הנאשמים תכננו את התוכנית מניע אידאולוגי-מדיני, לשיטתם במטרה להעביר מסר לראש הממשלה ולכלל הציבור, שפעולות המחאה בקיסריה לא פסקה, ובמטרה לייצר אפקט מצטבר של לחץ גדול על ראש הממשלה, שיוביל בסופו של דבר, בראייתם, לקידום מטרות המחאה. הנאשמים אף צפו, אפשרות קרובה לוודאי, כי מימוש התוכנית יעורר פחד או בהלה הציבור, ובכלל זה, בקרב אנשים שנמצאים באזור בית ראש הממשלה, ואף בקרב ראש הממשלה ובני משפחתו.
8. לשם הוצאה התוכנית אל הפועל, הצד יד נאשם 1 בתאריך 15.11.24 בשני נורי מצוקה ימיים, שהיו פגי תוקף. כל נור מכיל תערובת פירוטכנית להשתתפות נפץ בפריטים פירוטכניים. בעת פועלות שיגור בטמפרטורות גבוהות מאוד, ואף אבקת שריפה המשמשת כתערובת נפץ בטמפרטורות נמוכות. נור אחד עשוי לפגוע נור אחד, משוגר גוף תבערה הפולט אש ועשן אדום לגובה של כ-300 מטר ולמשך זמן בעיר של כ-40 שניות ובעוצמה של 30,000 נורות דלקים. בכוחו של הנור להזיק לאדם בעת פעולתו, ובמידה ונור פוגע באדם באופן ישיר הוא עלול לגרום לו לפגיעה חמורה.

9. בהמשך לתוכנית ולשם הוצאה אל הפועל, קבעו הנאים להיפגש בתאריך 16.11.24, בשעה 18:45, בהמשך הרחוב בו נמצא בית ראש הממשלה, ובוים זה ראש הממשלה ובני משפחתו לא שהו בביתם בקיסריה, אך שבו במתחם אנשי אבטחה ואנשי משטרת, חלק ממערך האבטחה של הבית. סמוך לשעה 18:00 יצאו נאים 1 ו-2 ביחיד מביתם, ונסעו ברכבו של נאים 1 לכיוון קיסריה, כברשותם תיק, אותו הביא נאים 1, ובו הנאים וכן כפפות גומי. בהגיעם לקיסריה, נסעו נאים 1 ו-2 ברוחבות הסמכים לבית ראש הממשלה ובדקו את מצב אבטחה סביב הבית. המשטרה באזור, על מנת לוודא שיש ביכולתם לחמוץ מהם, וכן בדקו את מצב אבטחה סביב הבית. בהמשך כאמור, ומשבבו כי ראש הממשלה ובני משפחתו אינם שוהים בבית, לאור התרשמותם מרמת האבטחה במקום, המשיכו נאים 1 ו-2 לנקודת המפגש, אליה הגיעו סמוך לשעה 18:45, כשנאים 1 ו-2 הגיעו ברכב אחד ונאים 3 ו-4 הגיעו כל אחד ברכבו. הנאים חנו את רכבייהם בנקודת המפגש, חבו יחד, והחלו לעשות את דרכם ברגל לכיוון שנמצא ממערב לחלקו האחורי של בית ראש הממשלה, זאת במטרה לאתר נקודה מתאימה ממנה ישגרו את הנאים בהתאם. הנאים הלכו בחשיכה, דרך שבילים חוליים שבחלקם מוקפים בצמחייה, על מנת שלא להיתקל במחסומי משטרת, וכך שלא יתועדו בצלמת אבטחה הממוקמת במקום, זאת כשהם כיבו את הטלפון הסולרי שלהם וחילקם העבironו אותם ל"מצב טיסה". לאחר הליכה של כ-15 דקות הגיעו הנאים בשטח חול, במרחק של כ-270 מ' מבית ראש הממשלה, במקום שנמצא מערבית לחלקו האחורי של הבית, כשהם בין הבית נמצאת המתחם. נאים 1 התקדם מנקודת השיגור לכיוון המתחם, על מנת לבחון את מצב הנוכחות המשטרתית במקום, ומשהבין כי התנאים מאפשרים את הוצאה התוכנית לפועל, הוא חזר לנקודת השיגור, שם חיכו לו יתר הנאים. נאים 1 הוציא מהתקיק את הcpfות ואת שני הנאים, ומסר אותם לנאים 2 ו-3, כשנאים 4 עומד לידם. נאים 1 הדריך את נאים 2 ו-3 כיצד לשגר את הנאים, לרבות הנחיות בנוגע לזרoit הירוי וכיונן.
10. סמוך לשעה 19:25 עטו נאים 2 ו-3 את הcpfות על ידיהם, וنعمדו במרחק קצר זה מזה שהם אחזים את הנאים בידיים ונערכם לשיגורם, בהתאם לתוכנית. נאים 1 נעמד מאחוריו נאים 2 ו-3, בעודו אוחז בידו את הטלפון הסולרי שלו על מנת לטעד בסרטון את פעולת שיגור הנאים, במטרה להפיצו בהמשך בשרות החברתיות, וזאת על מנת לקדם את מטרת התוכנית, כאשר נאים 4 עומדים מספר מטרים לידו. נאים 1 תמן את שעת שיגור הנאים, כך שניהם יושגו באותו זמן, ובהוראתו שיגרו נאים 2 ו-3, יחד עם נאים 1 ו-4, את הנאים כלפי מעלה ומזרחה, לכיוון שבו נמצא בית ראש הממשלה, בידועם שבשבירת בית ראש הממשלה מצוים בתים נוספים וכן שעשוים לילדין, ובידועם כי במתחם בית ראש הממשלה נמצא איש אבטחה. נאים 1 תיעד באמצעות הטלפון הסולרי שלו, בסרטון, את שיגור הנאים ומעופם, בעוד נאים 4 עומד במרחק מספר מטרים ממנו.
11. אחד הנאים שיגור עף כלפי מעלה, הפיז אלומת או רדומה ועוצמתית מעל בית ראש הממשלה, חזה את בית ראש הממשלה ונפל במרחק של כ-150 מ' מבית ראש הממשלה, בעודו בוער, תוך שיח הצמוד לביתן אבטחה הממוקם במקום חלק ממערך האבטחה על בית ראש הממשלה, כאשר ביתן ישבה אותה עת א' שעבדה כמאבטחת. הנור עבר בתוך השיח, בלהבה גדולה תוך שהוא מפיז עשן ואלומת או, במשך דקה, עד שהלהבה דעכה, ועקב כך נוצרה חריפה של העלים בתוך השיח. א' שחזתה באש ובעשן שיצר הנור בצדד לביתן, נתקפה בהלה, יצאה מהיירה מהביתן שלא תינזק, ודיווחה על כך באמצעות הקשר של מערך האבטחה סביב בית ראש הממשלה.

12. בעקבות דיווחים שהועברו באמצעות הקשר, ב', אשר עבד כמабטח ושהה באותו זמן באזור בית ראש הממשלה, נטל מטף לכיבוי אש, ורץ לכיוון שער היציאה של החצר במטה להגעה לביתן ולכבות את הנור הראשוני, ובעוודו עשה את דרכו אל השער, הנור השני ששיגרו הנאשמים נפל, בעודו בעור בלבה גדולה, תוך שהוא מפיץ עשן ואלומת א.or במבואת הכנסתה בחצר בית ראש הממשלה, למרחק של כ-2 מטר מ-ב', וזה מיד כיבת הנור השני באמצעות המטף, ורץ עם המטף אל עבר הביתן, שם מסר אותו לאיש משטרה שהיה במקום, אשר כיבת שירוי הנור הראשוני הדוער שעדיין בעור בשלב זה.
13. לאחר שיגור הנורים, זרקו הנאשמים את שירוי הנורים ואת הcppות לטור צמחיה באזור נקודת השיגור, ועזבו מהירה את המקום.
14. נאשם 1 שלח את הסרטון למכר שלו, על מנת שייפיצו ברשות החברתיות, ובמהמשך לכך הסרטון הופץ, במטרה לתהודה למשיהם ולקדם את מטרות התוכנית.
15. באותו לילה, עם פרסום תוצאות מעשיהם של הנאשמים בתקורת, תיאמו נאשמים 1 ו-2 ביניהם, כי במידה ושיערו, ימסרו בחקירה כי נאשם 1 הוא שיגר את אחד הנורים ולא נאשם 2, ואכן, נאשם 1 הסתייר בחקירותיו הראשונות את מעורבותו של בנו, הנאשם 2, בשיגור הנורים.
16. ב"כ המבוקשת טענה כי קיימות ראיות טובות לכואורה להוכחת אשמתם של המשיבים, אשר העיקריות שבהן הינה: גרסת המשיבים - המודיעים בזירת הנורים לכיוון בית ראש הממשלה; סיור הובל והצבעה שנערכו עם המשיב 1 למקום ביצוע הפעולות; שיחה שנערכה בין גורמי שירות הביטחון למשיבים 1 ו-4 - במהלךם הוזהרו לבלי ביצועו ירי אמצעי פירוטכנייה אל עבר בית ראש הממשלה; סרטוני מצלמות אבטחה - המתעדים את נורי התאורה בעת נפילתם, האחד בסמוך לביתן האבטחה של בית ראש הממשלה, והשני בתוך מבואת הכנסתה בחצר בית ראש הממשלה; הודיעות אנשי אבטחה ושוטרים - המתארים את האירוע ואת אופן הטיפול בכיבוי הנורים הבוערים; חוות דעת מעבדת חבלה - ולפיו הנור מכיל, בין היתר, מגנזיום כחומר בעירה הבוער בטמפרטורה מאוד גבוהה וכן להציג אמצעים שונים בעת מגע איתם; הודיעות מנהל כל שיט קטנים - לפיה נור התאורה בוער במשך כ-40 שניות בעוצמה של 30,000 קנדלה (נורות דולקים). עוד התייחס לסיכון הרכוכים בשיגור הנור.

17. עוד נטען, כי מסוכנותם של המשיבים נלמדת מהמעשים המתוארים בכתב האישום, ובכלל זה העובדה שחברו יחד לביצוע שיגור נורי התוארה לכיוון אזכור בית ראש הממשלה, הסמור לבתים נוספים, וזאת תוך שהם מודעים לנוכחות אנשי אבטחה במקומם, אך בסיס לא נפגעו מנופילת הנוראים הבוערים.
18. נטען, כי העבירות בוצעו מתוך מניע אידיאולוגי מדיני, חרף העובדה שהמשיבים 1 ו-4 הוזהרו על ידי גורמי שירות הביטחון הכללי שלא ליראות באמצעות אמצעי פירוטכניקה לעבר בית ראש הממשלה, ויש בעובדה זו כדי להציג על מסוכנותם ועל העדר מORAם מגורמי אכיפת החוק. לדברי ב"כ המבקרת, המשיבים התנהלו באופן קונספירטיבי לkrarat ביצוע העבירה, בacr שנקטו בפעולות שנערכו לחמק מגורמי משטרת ישראל, ובכלל זה, בדיקה מוקדמת של פרישת הכוחות סמור לבית ראש הממשלה, צעידה במסלול חשור ומרוחק מצלמות האבטחה, שימוש בככפות בעת החזקת הנוראים וכן כיבוי הטלפון הסלולריים או העברתם למצב טיסה.
19. עוד נטען כי העבירות המיוחסות למשיבים מקומות עילית מעצר גם מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, וכי מעשייהם מקרים ייחד יסוד סביר לחשש שחרור המשיביםibia לשיכוש הליכי משפט, וכי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור המשיבים בתנאי ערובה ותנאי שחרור שפניותם בחירותם של המשיבים פחותה, על כן עתרה ב"כ המבקרת להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.
- דין והכרעה
20. ב"כ הצדדים טענו את כל אשר ניתן לטעון, כל אחד בתורו, הן בכתב והן בעל-פה, בניסיון לשכנע בקבלה עמדתו, ובפרק זה אדונן בטענות שהועל, ואכירע בהם.
21. הוראות החוק לפיהם מואשמים הנאשמים הן אלה:
מעשה טרור של מעשה פיזיות ורשלנות (פיזיות באש) - סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין + סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור, וזה לשונם:
"מעשה פיזיות ורשלנות"
- "38(א) העווה אחת מלאה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חי אדם או לגרום לו חבלה, דין - מאסר שלוש שנים:
- (3) עווה מעשה באש או בחומר לקיח, נפי או רדיואקטיבי או אינו נוקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה באש או בחומר כאמור שבהזהקתו;"
- 7(א) העובר עבירה, ובכלל זה עבירה מן לפי סעיפים 345, 347(ב) ו-348(א), (ב) -(ג1) לחוק העונשין, שהוא מעשה טרור, למעט עבירה כמפורט להלן, דין - כפל העונש הקבוע לאותה עבירה אך לא יותר מ-25 שנים.

"מעשה טרור" מוגדר בסעיף 2, בזו הלשון: מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה כאמור, שמתקיימים לגבייהם כל אלה:

- (1) הם נעשו מתוך מניע מדיני, דתי, לאומני או אידאולוגי;
- (2) הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה ב הציבור או במטרה לאlez ממשלה או רשות שלטונית אחרת, לרבות ממשלה או רשות שלטונית אחרת של מדינה זרה, או ארגון ציבורי בין-לאומי, לעשות מעשה או להימנע מעשייה מעשה;
- (3) במעשה שנעשה או במעשה שאימנו בעשייתו, היה אחד מלאה, או סיכון ממשי לאחד מלאה:
  - (א) פגיעה חמורה בגופו של אדם או בחירותו;
  - (ב) פגיעה חמורה בביטחונות הציבור או בבריאותו;
  - (ג) פגיעה חמורה ברכוש, שבנסיבות שבנה בוצעה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב) ושנעתה במטרה לגרום לפגיעה כאמור;
  - (ד) אין נפקא מינה אם המינע או המטרת המנויים בפסקאות (1) ו-(2) היו המינע או המטרת הבולטים או העיקריים למעשה או לאו;

ניסין הוצאה - סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין:

- 448(א) המשלחת אש במידה בדבר לא לו, דין - מסר חמץ עשרה שנים;
шибוש מהלכי משפט - סעיף 244 לחוק העונשין:

244. העוסה דבר בכוונה למונע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכון הזמן שלו עד, בין בעלתמת ראיות ובין בדרך אחרת, דין - מסר שלוש שנים; לעניין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

22. אתחיל בעבירה האחורה המיויחסת למשיבים 2-1, ושעניינה שיבוש מהלכי משפט - גרסת המשיבים מאשרת את הנטען בעניין זה, על כן קיימות ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאל להרשעת המשיבים 1 ו- 2 בביצוע עבירה זו, וההסבר שמסר המשיב 1, שהדבר נבע מרצון שלא לערב את בנו, המשיב 2, באירוע, אין בו כדי להפחית מעוצמת הראיות לכואורה, וכן אני קובע.

23. בונגע לשתי העבירות הננספות, המיוחסות לכל ארבעת המשיבים, אקים דין להלן.

24. הצדדים אינם חולקים ביניהם, בונגע לעצם שיגור שני הנוראים ע"י המשיבים, ופיגיעתם באזר בית ראש הממשלה. המחלוקת ביןיהם נוגעת למשמעות המשפטית שיש לייחס למעשיהם - האם המעשים מהווים מעשה פזיזות באש, האם הם עונים על הגדרת "מעשה טרור" שבфизיות באש, והאם מעשיהם מהווים ניסין להוצאה - כפי שב"כ המבקרת טוענת, או שהוא מדובר ב"תקלה", ללא כל כוונה לירוט את הנוראים לעבר בית ראש הממשלה, ולא לפגוע בו או באיש, על כן אינה יכולה לעלות לכדי ביצוע שתי העבירות הנ"ל - כתעונת ב"כ המשיבים.

25. שיגור הנוראים כלל עשויי הכנה רבים ומדויקים, במטרה שהשיגור יצليف, יתועד, ושהמשגרים לא יחשפו ע"י המשטרה, וכפי שהמשיבים מסרו - היה להם ניסין מרעם משטרת חדרה, והם עשו מאמצים כדי שלא יעלו על עקבותיהם, כמו שיביצעו את ירי הנוראים.

26. מעשי הכנה כללו איתור נקודת מתאימה לשיגור הנוראים, הליכה דרך שבילים בכדי שלא להיתקל במחסום משטרתי וכדי שלא יתועדו במצלמת אבטחה, כיבוי טלפונים סלולריים /או העברתם למקבץ טיסה, מיקומם בשטח חולי מערבייה לחילוקו האחורי של בית ראש הממשלה, התקדמות המשיב 1 לכיוון המתחם בכדי לבחון את מצב הנוכחות המשטרתית במקום, וחזרתו למקום שנקבע לשיגור הנוראים, הצלידות בcupboards, תיעוד השיגור באמצעות מצלמת הטלפון הסלולריי של המשיב 1, התדרוך שניתן למשיבים 2-3 לאופן שיגור הנוראים, התזמון של שיגור שני הנוראים באותו הזמן, כיוונים כלפי מעלה ומזרחה, לכיוון הדינה, שבהמshaכה, ובמרחיק כ- 150 מטרים ממנה, נמצא בית ראש הממשלה, שיגור שני הנוראים, התפצלותם לאחר מכן, הסתרותם, ועקבת המקומ - כל אלה מעדים על תכנון מדויק, לפרטים, תוך מטרת אחרת ויחידה, היא הצלחת השיגור, ומינעת חשיפת המשגרים.

27. ב"כ המשיבים טוענו, שתוצאות הירי היא תקלת מצערת, במסגרת נפלו נוראים בעודם דולקים במתחם בית ראש הממשלה, בעוד שהכוונה הברורה של המשיבים הייתה לשגרם לעבר מתחם הפגנות, שהיה הדינה, וכי הנוראים היו אמרורים להאר את השמים, ולהגיע לקרקע כשם כבויים וקרים. עוד נטען, כי הדינה היא מתחם הפגנות גדול, הממוקם ממערב לבית ראש הממשלה, במקום שנמצא מערבית לחילוקו האחורי של הבית, שבו נמצאת מרחוק של כ-270 מ' מבית ראש הממשלה, בمكان שנמצא מערבית לחילוקו האחורי של הבית, שבו נמצאת מתחם הבית נמצאת המתחם, כלsoon כתוב האישום.

28. ב"כ הצדדים חולקים ביניהם, כאמור, בנוגע לכיוון השיגור ומטרתו: בעוד שב"כ המבוקשת טענה, שכיוון השיגור היה בית ראש הממשלה, הרי שב"כ המשיבים טוענו, שהרי היה לכיוון הדינה, הנמצאת למרחק כ- 150 מטר ממקום השיגור, ולא מעבר לכך כפי שאפרט בהמשך, אין ידי לקלוט טיעון זה של ב"כ המשיבים: הדינה נמצאת באמצע הדרך, בין מקום שיגור הנוראים ועד לבית ראש הממשלה, כאשר כיוון הדינה הוא כיוון בית ראש הממשלה, והותצאה מעידה על כך - הנוראים פגעו בחצר בית ראש הממשלה, ובஸמוך לביתן האבטחה הממוקם אחרי בית ראש הממשלה. הטיעון לפיו המשיבים כיוונו את הנוראים לכיוון הדינה ולא לכיוון בית ראש הממשלה, הוא טיעון מתחכם ומיתם - שניהם, הדינה ובית ראש הממשלה, נמצאים באותו כיוון של היר, והותצאה אינה משתמעת לשתי פנים - פגעה בבית ראש הממשלה ובסביבתו. כל הסבר שנייתן ע"י ב"כ המשיבים והמשיבים עצם, אין בו כדי לסתור את העובדה, שכיוון היר שבוצע היה מנוקדת השיגור לכיוון כללי של בית ראש הממשלה. ב"כ המשיבים ציטטו מדברי המשיבים, מהם עולה שהם לא התכוונו לפגוע בבית ראש הממשלה, אלא לכיוון הדינה, המרוחקת כ- 150 מטר מבית ראש הממשלה. המשיב 1 אמר בחקירה מיום 20.11.24 שורות 51-62:
- "ש: אני אומרת לך שהמטרה הייתה לירות לעבר בית רוח"מ, ולא לעבר הדינות כפי שאתה טוען, אחרת לא היה מועבר שום מסר, ואף אחד לא היה שומע על זה, אז לא עשיתם זהה כלום בעצם.
- ת: לא הייתה כוונה לשגר לעבר בית רוח"מ, זה איננו מסר שאנחנו רוצים שייעבור, זה מנוגד לכל תפיסתנו שהיא בלתי אלימה, ופוגעת ברכוש, זה מסר שפוגע במחאה, זה מסר שברור מראש שיעצים בצורה מטורפת גל השמצות למחאה שמצויך לה".
29. המשיב 2 אמר בחקירה מיום 19.11.24: "רצינו שזה יהיה לכיוון הדינה אבל לא לכיוון הבתים", וכי "כיוונו לאיזור של דינה וחול". עוד אמר משיב זה: "לא רצינו ולא דמיינו שזה יכול ליפול בבתים, וביטה שלא בתוך בית רח"מ. לא התכוונו לסכן אף אחד. רצינו שזה "יפול בדינה", והוסיף "הינו כמה מאות מטרים מאזור מושב, חשבנו שזה מספיק".
30. ב"כ המשיבים טוענו, כי אין בחומר החקירה ראייה לסתור את דברי המשיב 1, לפיהם הנוראים כוונו לעבר הדינה, וכי בזמן אמרת משיב זה העיר, שהם לא יגיעו עד לבית ראש הממשלה.
31. בשלב זה, של הראות לכוארה, איןידי, קיבל את הסביר המשיבים ובאי-כחום - סופו של מעוף הנוראים הוא הגיעם עד לבית ראש הממשלה, ופגעתם בו בשני אזורים, כך שגם הותצאה מעידה על כך, שבית ראש הממשלה אכן נמצא בכיוון היר, גם אם המשיבים לא התכוונו לכך, שהנוראים הגיעו עד לשם. מכאן, אמן לא הייתה למי מהמשיבים כל כוונה לפגוע בבית ראש הממשלה, אך על אף זאת, הנוראים נורו לכיוון כללי בו נמצא בית ראש הממשלה.
32. סוף דבר לעניין ירי הנוראים: קיימות ראיות לכוארה, לפיהן הנוראים לא נורו לעבר בית ראש הממשלה, אלא לכיוון כללי, שבאמצעו נמצאת הדינה, ובמהשכו נמצא בית ראש הממשלה.
- מעשה טרור של מעשה פזיות ורשלנות (פזיות באש)
33. כתוב האישום מייחס למשיבים, בסעיף 27(א) את המעשים הבאים:
- "הנאשמים, בצוותא חדא, שיגרו את הנוראים ובכך עשו מעשה באש או בחומר לkill, בדרך נמהרת שיש בה כדי לסקן חי אדם או לגרום לו חבלה. זאת עשו הננאשמים מתוך מניע אידיאולוגי-מדיני, במטרה לאלץ ממשלה לעשות מעשה או להימנע מלעשות מעשה, וכשהם צופים, אפשרות קרובה לוודאי, כי שיגור הנוראים יעורר פחד או בהלה הציבור, וכשיש בשיגור הנוראים כדי לגרום לסיכון ממשי לפגיעה חמורה בגוף של אדם".

34. בהתאם לחומר הראיות, כפי ש剖析 בהמשך, הסיכון לאדם קיים, שעה שהנור מגע לקרקע כשהוא עדין דולק, ופוגע פגיעה ישירה באדם, או כשהוא מכון לפגיעה באדם בכינון ישיר, בדברי עופר בן עזרא, בחומר דעתו מיום 24.11.24, בדברי יIRON מורה, בחומר דעתו מיום 21.11.24: "במידה והركטה פוגעת פגיעה ישירה באדם היא עלולה לפצעו אותו, תלוי באזורי הפגיעה ומרקח הטיסה". בנוספ', מחוות דעת מעבדת חבלת דרום עולה, שהסכמה מירית נור שתפקידו פג, היא דוקא ליריה עצמה, או כאשר ישנה בפגיעה כהנור עדין דולק, וכפי שנכתב שם "בכוחה של רקטה ידנית-סימוןימי להזיק לאדם בעת פעלתה". לאור זאת, אכן קיימת אפשרות לסיכון חי אדם או גריםמת חבלת כתוצאה מירית הנורים לכיוון מקום מאוכלס, שעה שהיא על המש��בים לצפות אפשרויות אי-פתיחה המצתח, ומהמשך "טיסטה" הנור אל מעבר לדינונה, והגעתה עד לאזורי המאוכלס, כולל בית ראש הממשלה, שהוא בכיוון מעוף הנורים. אי-זיכרון מקרים קודמים של נזק לאדם כתוצאה מירית הנורים, בחומר הדעת שבתיק, אין בו כדי לשולק קיום אפשרות פגעה באדם.
35. ב"כ המש��בים טוענו, שב"כ המבקשת לא הרатаה כי בזמן אמת הייתה אצל המשﬁבים מודעות לכך, ששיגור הנורים נעשה בדרך נמהרת או רשלנית, נדרש להוכיח יסודות העבירה, והם הפנו לדברי המשב 1, בחקירתו מיום 17.11.24, שם אמר:
- "כמה ימים לפני שבת אמר ואני החלתו לעשות איזושהי פעולה שמטרתה על אף הפסקת הפגנות בקיסריה, לייצר איזושהי פעילות סביר בבית ראש הממשלה, בלי מפגנים. לשאלתך, הפעולות היא לשגר זיקוק באזורי הדינונה, הכוונה הייתה לשגר לאזורי הדינונה, מערבת לביון איפה שיש מתחם הפגנות, שהמפגנים קוראים להז הדינונה, בדייעך שיגרנו את זה לא טוב. את הזיקוקים אני השגת מאנשי שנפטרים מהזיקוקים שלהם כי הם פגויים".
36. בהמשך הוסיף המשב 1 באומרו, שזמן אמת "לא הערכתי שמהמקרים שבו יירנו יש סכנה זהה יגוע לבתיהם, אחרת היו הרבה יותר, בדייעך זאת הייתה טעונה". בחקירתו מיום 19.11.24, המשיך ואמר המשב 1:
- "לא לי, ולמייבן הערכתו לשוטפי לפעולה לא הייתה כוונה, רצון, או שאיפה, לפגוע בראש הממשלה או משפחתו, או ביתו. שניים, לא הייתה לנו כוונה לסכן אנשים או רכוש, והשתדלנו להימנע מכך, הכוונה הייתה לייצר אקט הפגנתו ללא מפגנים, בסביבת בית ראש הממשלה, התכוון היה גרוע, הביצוע היה גרוע, והתוצאה רעה מאוד בהיבט האפקט שהיא יצרה, לא יצרה נזק מהותי, פיזי, אבל כן יצירה נזק תודעתי קשה, שפוגע במדינה, במחאה, ומונגד לכל עקרונותינו ותפיסותנו".
37. ב"כ המבקשת טוענה מצידה, כי המשﬁבים נתלו סיכון בלתי סביר לאפשרות גריםמת התוצאה, בគותבה בסיכוןיה: "עם כל הקבוד, לא יתכן שהנאשימים ייקחו על עצמן סיכון זה, תוך שהם עושים חישובים סטטיסטיים לכיווני הרוח ולסיכוי המזערתי לשיטות שהנור ייפול בווער ופגע במישהו. האמירות שלהם בחקירה בהקשר זה מבטאות יומרנות מצידם ואף קלות דעת לתוכאות המסוכנות האפשריות שבמעשייהם"

83. אינני מקבל את טיעונם של ב"כ המשיבים, לפיו תיאור ב"כ המבוקשת מוביל לכל היותר ליסוד נפשי של רשלנות, שאיןנו קיימים בעבירה המוחסת למשיבים, הדורשת מודעות בפועל לפוטנציאלי סיכון לח"י אדם. התכנון המוקדם, הסיוור שער המשפט 1 כדי לוודא שאין אנשים באזור, והבנתו שאمنם ראש הממשלה ובני ביתו אינם מצויים במקום, אף עדין קיימים מערך אבטחה, שהוא מצומצם יותר. גם השיקולים והחישובים שנערכו ע"י המשיבים, כולל חישוב עצמת כיוון הרוח, בחרתם ליראות את הנוראים לאחר הגשם,quamcumque להקטנת אפשרות ההתקפות, בחירת מקום ביצוע הירוי, המרחק מהධינה ומבית ראש הממשלה, כיוון הירוי לעבר הדינה, שבהמshaה נמצא אזור מאוכלס, כולל בית ראש הממשלה - כל אלה מעדים, כמו גם דברי המשיבים עצם עליהם עמדתי לעיל, שהם היו מודעים לאפשרות גריםת סיכון לרכוש או לאנשים, ועל אף שלטעם רמת הסיכון הייתה נמוכה, עדין הם היו מודעים לקיומו של סיכון. אמם אין טיעון ואון ראיות לכך, שהמשיבים התקווו לפגוע באדם או ברכוש, אך המעשים שנעשו על ידם, בוצעו תוך מודעות לסיכון הטמון בהם, הן לאדם והן לרכוש.

39. קיימות ראיות לכאורה, לפיהן המשיבים שיגרו שני נורים, בדרך נמהרת, שיש בה כדי לסקן חי אדם, וזאת במעשה אקטיבי ומתוכנן, שלוותה לו מודעות, תוך יצירת סיכון בלתי סביר לפגעה בגופם של מי שנמצאים באזור בית ראש הממשלה, וכאשר הנאשימים צפו את הסיכון בפועל ולא רק בכוכ, עת שיגרו את הנוראים, למרחוק. המשיבים ידעו שמדובר בנוראים פג'י תוקף, ומכאן נטילת הסיכון במודע, שמא לאחר עירית הנוראים באוויר, המצתנים המותקנים עליהם לא יפתחו, וכתוצאה מכך הם ימשכו במעטום לכיוון בית ראש הממשלה, שם שבו באותה העת אנשי אבטחה. הסיכון לכאורה עולה מהסתדרונים המתעדים את נפילת הנוראים הבוערים בסמוך למאבטחים באזור בית ראש הממשלה, ובחרר בית ראש הממשלה.

40. המשפט 1 נשאל בנוגע להימצאות מאבטחים מתחתם, בשעת ביצוע ירי הנוראים, וכן ענה לשאלות שהופנו אליו, בחקירה מיום 24.11.24, שורות 136-134:

"ש: אתה היה צריך לדעת שגם אם אין נוכחות של של רוחה", עדין יש מאבטחים, כמו שראינו, הרוי מכך יודע שהבית לא נשאר ריק, העובדים האלה היו חשופים לפגיעה אפשרית.

ת: ידעתי שיש מאבטחים, כמו שידעתי שיש תושבים בקיסריה ופעלתி כדי שלא יפגעו, והפעולה יצאה לא כמתוכן. ש: אני אגיד לך תאמת עופר, נראה כאילו כל הניסיון שלך פועל לטובתך כשאתה רוצה, אתה ימאי וכך ידעת את כיוון הרוח, אתה מכיר את הזיקוקים ולכן יודע שהזיקה כביכול משמש לאור ולא לחום, אבל בפועל כל הניסיון שלך היה צריך גם לשמש אותך לא להפעיל את הזיקוק הזה לכיוון אזור מאוכלס, ולא להעמיד אנשים בסכנה אפשרית. ת: אני עד היום, שבוע לאחר האירוע, לא מצליח להבין איך הגיעו הזיקוקים לאן שהגיעו. זה לא נותן לי מנוח בלילה, בכל הערכות שלי ומניסיון עבר עם זיקוקים בדינה שראיתי, זיקוקים שנוראים מהאזור ההוא אכן פרחו מעל הדינה, אין לי אלא להציג הרבה ולהתנצל מאוד על זה שעשית את הפעולה הזאת, היא לא יצאה כמו שתכננו והתקונו, ולשםחתך לא גרמנו לשום נזק פיזי, ואני מצר על הלחץ וועגמת הנפש שגרמו למאבטחים, למאבטחת בבטחה, לשוטרים, ולא פחות מכך להסתה השב"כ וייחבל מהמשאבים שנדרשו להשקייע השב"כ וייחבל סביב הפעולות השגואה שעשנו".

41. גם המשיב 3 התייחס לכך, בחקירהתו מיום 18.11.24, באומרו, שכונתם הייתה "ליירות זיקוק בדינהה בשבת כדי להזכיר שאנו פה", וכי מדובר ב- "סוג של הפגנה אבל זה רק היה כוונה לשגר זיקוק ימי מעל חולות קיסריה וכל המעשים שעשינו היו במטרה שהייתה לחולות", תוך שהדגיש כי "התכנית הייתה שזה יפول בחולות", והוסיף כיון שלא הייתה לנו שום כוונה שהזיקוק יגיע לבית רוחה" מ' אז העודדה שיש שם מאבטחים לא רלוונטי כי זה היה צריך ליפול לחולות".
42. המשיב 4 התייחס למעשה ה-"פחזי" בדבריו, שנעשה במודע ובמכוון על ידם, ודבריו בחקירהתו מיום 18.11.24: "ביום חמישי נפגשנו עופר ואני פנים וקבענו שבגלל שאין הפגנה בשבת בערב בירושים, אז נפגש בקיסריה ונעשה סיבוב לבדוק את השטח, רמת המחסומים והנוכחות המשטרתיות ששאן הפגנה, וגם צרי הגעה. בשיחה זו דבר על נושא "הפחזנית", זה כינוי שלנו שנולד בעקבות יימון לחקירה של עופר ושלי במשטרת חדרה לפני חודשים בעקבות אירוע של ירי זיקוקים. בחקירה התייחסו לזהقال "שימוש פחזי באש" ושם הזכיר שהדבקנו...עופר אמר בו נעשה שהוא פחזי".
43. עוד אמר המשיב 4 באומרה חקירה מיום 18.11.24, כי "עופר ואני התחילה לדבר על איך לכוון את הזיהית כדי שהזיהית לדינהה", וכי "המחשבה הייתה שזה יפול בדינהה". משיב זה הוסיף ואמר, כי "זה אכן חמור מאד שזה נפל למיקומים שצינית, זה לא כoon לשם. לא פיזית ולא רעיונית". לדבריו, הרעיון היה לירות זיקוק שייפול בדינהה", ובנוגע לשיחה שהוזכרה על ידו בין חברי 1 ו- 3 אמר בחקירהתו מיום 24.11.24, כי "הויכוח בין אותי לעופר היה כדי להגיע לדינהה ושלא יפול בשטח המושב אלא רק בדינהה".
44. מסקנת ביניים: קיימות ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאל להרשעת המשיבים, בביצוע עבירה של מעשה פיזיות ורשלנות (פיזיות באש), בכר שירו שני נורים, לכיוון כלל בו נמצא בית ראש הממשלה, בידעם שאנשי בטחון נמצאים בסביבתו, בדרך נמהרת או רשלנית, שיש בה כדי לסכן חי אדם או לגרום לו חבלה. כתע אבחן, אם קיימות ראיות לכואורה גם בנוגע לרכיב הטרור שב_ubירה זו.
45. ב"כ המשיבים טוענו, כי "יחסו 'מעשה טרור' לעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות (פיזיות באש), מהו זה מעשה ראשוני ותקדיימי, בכר שמדובר במקרה ראשון שבו מיחסס 'מעשה טרור' לעבירה של פיזיות ורשלנות, ובנוסף - מדובר במקרה ראשון שבו מיחסס 'מעשה טרור' לפעולה שנעשתה במסגרת מחאה לגיטימית נגד מדיניות הממשלה, בחלופה של 'מניע מדיני-אידאולוגי'."

(Zaid Falah, Tal Mimran & Mohammed S. Wattad, "Organized Criminals as Terrorists" 33(1) Southern California Interdisciplinary Law Journal 1 (2023)) -

במאמר זה נדון הקשר שבין ארגוני פשיעה לארגוני טרור, תוך עירicht מחקר מكيف, הכולל התייחסות למדיינות רבות. מסקנת המאמר היא, כי המאפיין הבולט והמרכזי של פעילות טרור, כמו גם פעילות של פשע מאורגן, הוא השימוש באלימות במטרה להטיל אימה לשם השגת מטרות הארגון, כפי שנכתב במאמר (עמ' 19, 38 - בהתאם):

"Concerning violence, international organized crime groups use targeted violence to promote organizational goals, while terrorist groups resort to it to advance political goals. Unlike organized crime groups that instrumentally use violence, when it comes to terrorist organizations, it forms part of their sense of identity and defining characteristics"

"As this Article has shown, terrorist and organized criminal groups bear many similarities. They operate clandestinely, use similar tactics, share a mutual desire for intimidation, and use violence to achieve their goals".

אמנם בתיק שבפניו איש לא טען, שמי מהמשיבים נמנים על ארגוני טרור, ולא על ארגוני פשע, אך "יחסם מעשה טרור למעשה פזיות ורשלנות (פזיות באש), אינו יכול להיות מנוטק מהפרשנות שיש ליתן למונח "טרור" ולכונת המחוקק, עת אפשר צירוף "מעשה טרור" לעבירות שונות בחוק העונשין".

47. כדי להוכיח, שמעשה הפזיות והרשלנות (פזיות באש) שנעשה ע"י המשיבים, הוא מעשה טרור, יש לעמוד במבחן משולש, ולהוכיח קיומו של שלושת אלה:

(א) מניע - קיומו של מניע אידיאולוגי בסיס המעשה.
 (ב) מטרה - קיומה של מטרה לעורר פחד או בהלה הציבור או מטרה לאlez ממשלה או רשות שלטונית אחרת לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה.
 (ג) סיכון - קיומו של סיכון ממשי לפגיעה חמורה בגופו של אדם, או פגיעה חמורה ברकוש שבנסיבות ביצועה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה וشنעשתה במטרה לגרום לפגעה.

48. המבחן הראשון, מתוך שלושה, להגדרת "מעשה טרור" הוא מבנן "המניע" :

49. המשיבים פעלו מתוך מניע אידיאולוגי, למיחות נגד הממשלה, במקום ובזמן שלא הייתה בו כל פעילות מחייבת, ותוך שהמשיבים מתארנים, לאחר תכנון מוקדם, ומגייעים במספר רכבים, תוך שנקטו בפעולות בצד המשטרת לא תעלת על עקבותיהם, כיבו טלפונים או העבירו אותן למצב טישה, עטו כפפות, חמקו מצלמות אבטחה, עשו סיור מקדים לבדיקה מצב הכוחות בשטח, הגיעו למקום שקבעו לשיגור הנורים, כוונו אותן, והירדו בוצע. לאחר מכן, התפצלו המשיבים לשני בתים נפרדים, וחמקו מחסום משטרתי, ובהמשך - הפיצו את הסרטון שתיעד את השיגורים. 50. התנהלותם הנ"ל של המשיבים אינה יכולה להיכנס תחת מעטה של מחלוקת לגיטימית, אלא היא מהווה התנהלות החוצה את גבולות המותר אל עבר האסור, שבמהלכה שוגרו שני נורים, שפגעו באזרור בית ראש ממשלה ישראל, שעלה שבמקום שבו מאבטים, אותן סיכנו, ושבנס לא נפגעו.

51. לאחר בוחינת כל חומר הראיות שכונעני, כי קיימות ראיות לכואורה, לפיהן מעשי המשיבים, עת ירו את נורי התאורה, נבעו ממניעים אידיאולוגיים, דהיינו, רצונם להעביר מסר, לפיו פעילות המכחאה בקיסריה לא פסקה, וכדברי המשיב 1, בחקירתו מיום 24.11.24, עמ' 14, פסקה 94:

"אחרי נפילת הכתב"ם הערכינו שהסיכוי שייחזו (משפטת רה"מ לќיסריה) בזמן הקרוב נמור מאד ובהחלטה לא קלה החלתו להעביר את מרכז הכוח של הפעילות שלו לירושלים ומקומות אחרים שבו נמצא רוה"מ ודמויות מרכזיות אחרות, וכי פעם לבצע משהו ספורדי בקיסריה. חלקן מירידת המדרגה בקיסריה רצינו לעשות פעילות קתנה שלא דורשת ממש לוגיסטי גדול אבל שכן אומرت המפגינים לא שכחו את קיסריה... שלא יחשוב מאן דהוא שבקיסריה לא יהיו עוד פעילות מכחאה, לא משתרת חרדה, לא רוה"מ ורعيיתו ולא פעילי המכחאה הנאמנים שעבור חלוקם הפסקת הפעולות הסדרה בקיסריה הייתה מכיה".

52. המבחן השני ל"מעשה טרור" הוא מבנן "המטרה":

53. סעיף 2(ב) לחוק המאבק בטרור מגדיר מהי "מטרה" לצורך חוק זה, בקובעו: "בכל מקום בו נאמר "מטרה", ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוות כמטרה לגרמן".

54. סעיף 2(ב) הנ"ל מתייחס באופן מפורש להלכת הצפויות, כתחליף לרכיב המטרה, אך הדרישה היא כי ראיית התרחשות התוצאה תהא "אפשרות קרובה לוודאי", ואין די בחדש.

55. מחומר הריאות עולה, כי הנורו שנוו הם נורי מצוקה ימים, שהיו פגיעה תוקף, והם מכילים תערובת פירוטכנית, חומר בעירה הבוער בטמפרטורות גבוהות ואבקת שריפה המשמשת כתערובת נפץ בפריטים פירוטכניים. הנורו נועד לשמש משיטי כל שיט בעת השוואות בים, לשם סימון ואיתות בעת מצוקה וחירום. בעת פועלות שיגור הנור, משוגר גוף תבערה הפלט אש ועשן אדום לגובה של כ-300 מטר, למשך זמן בעירה של כ-40 דקות ובעוצמה של 30,000 נרות דולקים. בכוחו של הנור להזיק לאדם בעת פועלתו, ובמידה והנור פוגע באדם באופן ישיר, הוא עלול לגרום לו לפגיעה חמורה.

56. עוד עולה מחומר הריאות, שהמשיבים מכירים את הנורו, והם אף היו מודעים לסיכון שבשימוש בהם בשטח מאוכסם, על כן הם לא השתמשו בהם בעונת הקיץ, בה הצמחיה יבשה, בכספי שלא תבער. זהותם של המשיבים ותפקידיהם מחזקים את הריאות, בדבר מודעותם לסקנות שבורי נורים: המשיב 1 הוא תא"ל במילואים בחיל הים, עבד בתעשייה האוירית, ומאי, המשיב 2 הוא מהנדס טילים ברפאל, והמשיב 3 שירות בפלוגת החבלה בצהנים.

57. ב"כ המשיבים טוענו, שלמרות אמצעי הזהירות בהם נקטו מרשםם, מה שאירע היה תקללה ראשית, הנורו הגיעו לאזור שלא התכוונו כי יגיעו אליו, הוא בית רראש הממשלת ועמדת המבטחת, ושנית - הנורו הגיעו לקרקע בעודם בוערים. עוד נטען, כי על אף שתי התקלות הנ"ל, איש לא נפגע כתוצאה מהם, ולא נגרם נזק, ואף לא היה פוטנציאלי לגרימתו.

58. המשיב 1 אCKER ציין בחקירה, שלא הייתה לו ולחבירו כל כוונה לפגוע בראש הממשלה או באחרים, וכדבריו בחקירהתו מיום 19.11.24:

"לא לי, ולמייב הערכתו לשותפי לפעולה לא הייתה כוונה, רצון, או שאיפה, לפגוע בראש הממשלה או משפחתו, או בביתו. שניים, לא הייתה לנו כוונה לסקן אנשים או רכוש, והשתדלנו להימנע מכך, הכוונה הייתה לייצר אירוע הפגנתי ללא מפגנים, בסביבת בית ראש הממשלה, התכוון היה גרווע, הביעו היה גרווע, והתוצאה רעה מאוד בהיבט האפקט שהיא יקרה, לא יקרה נזק מהותי, פיזי, אבל כן יקרה נזק תודעת קשה, שפוגע במדינה, במחאה, ומונגד לכל עקרונותינו ותפיסותינו. הפעולות של נובעת עמוק עוקם לגורל המדינה, כתוצאה מהתהליכים שמתרחשים במדינה, ומהערכתי שהמשיך התהליכים המתקיים מוביל לסקן מהותי על עצם קיומם המדינה, על כן פעלית בפעולות מחאה מתגברת במטרה לנסוט לבلوم את התהליכים המתרחשים ולהציג את המדינה. איןני מתכוון להפעיל יותר זיקוקים בשום מפגן הפגנתי לאור הבנתי את הבעיה בשליטה בתוצאה ובסיון האפשר ואני מתכוון לפעול להניא אחרים מעשיותן. במקורה הנ"ל טעיתי טעות חמורה בשיקול הדעת, שיצר סיכון לאנשים ורכוש לשלהוחות לא התמסח, ויצר אפקט תודעת שפוגע המדינה, ואני מצר על כך צער עמוק, locator על עצמי אחירות מלאה למשעי, ובכוונתי להפיק לקוחות מהותיים על עצם המחאה שלו, ולזוזא שאיננה מסכנת ואיינה חרגת מגבולות הלגיטימיות".

59. המשיב 1 המשיך והסביר, בחקירהתו מיום 24.11.24:

"איןני מクトין מחומרת המעשה, בכך שבסופו של תהליך נחתו שני זיקוקים בוערים בבית רוה'ם ליד הבוטקה, כל כוונתו הייתה לייצר פועלות מחאה עם שני זיקוקים מעל הדינה. לא הייתה ולא תהיה לי ולמי משותפי כוונה לפגוע באדם או ברכוש, בוודאי לא סמל שלטון כלשהו, או כל גורם שהוא שהמחאה מתנגדת אליו או פועלת מולו, צר לי עמווקות, על הלחץ שగרםתי לכל המעורבים, ועל המשאים היקרים מאוד שהושקעו בחקירה".

כתב האישום מייחס למשיבים שתי מטרות, שדי בקיום אחת מהן כדי לעונת על דרישת "המטרה" שבמקרה טרור, ולהלן אבחן את שתי המטרות:

כתב האישום מייחס למשיבים שתי מטרות, שדי בקיום אחת מהן כדי לעונת על דרישת "המטרה" שבמקרה טרור, ולהלן אבחן את שתי המטרות:

מטרה 1: לאlez ממשלה או רשות שלטונית אחרת לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה 60. בבוא בית המשפט לפרש את המונח "מעשה טרור", ולקבוע אם הוא חל על המקחה שבפניו, ניתן לפנות לכוננות החוקק, עת הגדר את המונח "מעשה טרור", ולברר את גבולות המקרים עליהם התכוון החוקק להחיל את "מעשה הטרור".

61. מקרה פרוטוקולי הדינום וההפניות בעניין המונח "מעשה טרור", מעלה קיומו של חשש אצל החוקק להרחבת יתר של המונח "מעשה טרור", שמא יחול על כל מעשה מהאה שיש בו שימוש באמצעים אלימים. כך, למשל, במסמך שנערכ ע"י הייעוץ המשפטי של ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, שהוכן לקראת דין הוועדה בכנסת ה-19, מיום 8.10.2015, נכתב, בין היתר:

"אם ננסה לאפיין את הסכנה שמקורה ב"טרור", נוכל לקבוע שהמעשה הוואצה שיש לו רקע אידיאולוגי, שהסיכון שאליהם הוא חושף הם בעלי עצמה גבואה וכך גם במקרים האפשריים שלו; הוא מערער את תחושת הביטחון של הציבור; ובדרך כלל הוא נעשה בקשר לארגון, שפועל בחשאיות, שננהנה, פעמים רבות, מקרים גלובליים ומהסרת חסמים של גבולות מדינתיים, וכן מתמיכה של אוכלוסייה מקומית שמצויה עם האידיאולוגיה שמנעה את הארגון ואת המעשה הקונקרטי".

האתגר שהוא לוועדה כshedna בהגדירה היה, מחד גישה לכלול את הראיו להיכלל, ומצד גישה, לא להרחיב מעבר לנדרש. הרחבה מעבר לנדרש של המונח "טרור" שומרת את האפיוון המקורי והצדקה לטיפול המוצע במשיעי טרור ובמבצעיהם. חשוב להציג כי מעשה חמור הפוגע בערך מוגן בסיסי לחברה מטופל בדיון הפלילי גם היום באמצעות יצירת עבירות פליליות שנעודו להגן על הערך המוגנים החשובים ביותר לחברה (כמו ח"י אדם, חירותו, גוףו, הסדר הציבורי, הרכוש). אין במילוט מעשה מהגדירה "טרור" כדי לבטל את היותו עבירה, אף עבירה חמורה. השאלה אינה אם מעשה הוא עבירה/ראיוי שהיא עבירה, אלא האם יש לו אפיונים מיוחדים של מעשה טרור המצדיקים טיפול מיוחד ואחר.

לפיכך, ההגדירה של מעשה טרור צריכה לאפיין את טוב המעשה הייחודי, וגם את עצמת הפגיעה. בהכללה ניתן לומר שרוב ההגדירות של מעשה טרור במדינות בעולם מတבססות על מספר יסודות:

- תכלית המעשה היא קידום מטרה מדינית, אידיאולוגית או דתית (לעתים במסגרת מאורגנת);
- מטרת המעשה היא ליצור אפקט של פחד ובהלה קשים בקרב הציבור או לאlez ממשלה/גוף נבחר לשנות את מדיניותו;

- האפיון העובדתי של המעשה הוא מעשה חמור ואלים, שיש בו כדי לסכן חי אדם (גם באמצעות שיבוש בתשתיות חיוניות").

62. המשנה ליעץ המשפטיא לממשלה (בזמן הרלבנטי), עו"ד רז נזרי, בישיבת ועדת החוקה חוק ומשפט מיום 9.6.2014 (עמ' 23), הביע את העמדת המשפטיא של הייעץ המשפטיא לממשלה, לפיה אין בסיס ליחס עבירות טרור לעבירות שבוצעו במסגרת המחאה נגד הtentatikot, וכדבריו :

"אומר עוד משפט, חברת הכנסת סטרוק וחברת הכנסת מועלם, תראו, אתן פה כרגע מתווכחות אתנו על זה שהאתן חוששות שהמערכת תפעיל את הסנקציה הזאת על טרור אם תנתנו את הסמכות הזאת בצורה רחבה יותר, ומשתמשות בהtentatikot בסעיף שהוא בחוק העונשין שעדיין קיים. אני שוב חזור ואומר, אגיד ליצחק בצורה יותר מפורשת, מה שאולי רמזתי קודם, אם החוק הזה לא עבור לצורך העניין, יש היום פקודת למניעת טרור ויש היום את תקנות הגנה יש גם פקודת למניעת טרור וגם בתקנות הגנה ההגדרות רחבות פי כמה וכמה ממה שמצוע כאן. בתקנות הגנה יש בסופו של דבר סעיף של שאומר: התאחדות בלתי-牟ורתת, כל מה שר הביטחון יכול לראות זה א', וב-ב', ובפקודה למניעת טרור כתוב על אלומות באופן כללי".

הגדרות אלה שמדוברים על מבדדים של מניע, של מטרה, של מעשה, ובתווך המעשה יש את הסעיפים הללו, בסופו של יום היותר תוחמות - אני לא מדבר כבר על הוועדה המנהלית וכו' - הן יותר תוחמות את שיקול הדעת. גם אם אתם רוצים עכשו להלן על תקופת הtentatikot שהשתמשו בסיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, לא זכור לי שהלכו ואמרו شيء שעשו את זה הוא ארגון טרור, לא זכור לי שהאישמו בשעתו, עוד לפני הtentatikot, בתקופת הסכמי אוסלו או קצת אחרי זה היה את הבית הלאומי, היו אישׂה כתבי אישום על הבית הלאומי, אז השתמשו בסעיפים של המרדה וכו', לא השתמשו לאותו ארגון בהקשות של התאחדות בלתי-牟ורתת או טרור. لكن המחשבה זהה מה שיתן את הכלibi בדי הרשויות לדוף אחורי גורמים מיינן או משמאלי שעווים פעילות מהאה לגיטימית ועכשו יגידו על זה טרור, נראה לי שבכל זאת היא מרחיקת לכת. ואם יקרה מה שלא אמר לך רות, ולא יקרה, התביעה תשתגע במירכאות, אז יש בת-משפט שיעצרו את זה".

63. כתוב האישום מייחס למשיבים פעילות "במטרה לאlez ממשלה לעשות מעשה או להימנע מלעשות מעשה", וכלsoon סעיף 9 לכתב האישום: "הנאים תכננו את התוכנית מניע אידאולוגי מדיני, לשיטות במטרה להעביר מסר לראש הממשלה ולכלל הציבור, שפעילות המחאה בקיסירה לא פסקה, ובמטרה לייצר אפקט מצטבר של לחץ גדול על ראש הממשלה, שיוביל בסופו של דבר, בראיתם, לקידום מטרות המחאה כמתואר בסעיף 3 לעיל. הנאים אף צפו, אפשרות קרובה לוודאי, כי מימוש התוכנית יעורר פחד או בהלה הציבור, ובכלל זה, בקרב האנשים שנמצאים באוזור בית ראש הממשלה, ואף בקרב ראש הממשלה ובני משפטו".

64. ב"כ המבקשת השתמשה בניסוח כתוב האישום, במילים "במטרה לייצר אפקט מצטבר של לחץ גדול על ראש הממשלה", ולא במילה "לאlez", כדרישת המחוקק, וככלsoon סעיף ההגדרה: "במטרה לאlez ממשלה או רשות שלטונית אחרת ... לעשות מעשה או להימנע מעשית מעשה".

55. מכל הדיונים המוקדמים לקרהת חקיקת החוק, שחלקם הובא לעיל, עולה, שהדרישה לקיום התנאים של מעשה טרור הוא "איולץ ממשלה" ולא "הפעלת לחץ על ממשלה", אחרת כל מהאה, מכל סוג שהוא, גם בסוגיות אינכויות הסביבה, או מהאה כנגד חוק הנראה בעין חלך מהציבור לחוק "מגדרי", או חוק שננטען כי הוא מפללה חלק מהאקלוסיה לעומת החלק الآخر, וכו' - כל מהאה צו, שתתלווה אליה עבירה נוספת כדוגמת אלימות - עלולה להיכנס תחת המעתה של "מעשה טרור", והמדדון החלקלק עלול להוביל לתוצאות אפלות - ולא לכך כיוון החוקוק, שכן דין עמוק, ובסיומו נבחרה המילה "לאלץ", ולא מילה מרוככת יותר, וזאת כדי להימנע מסכנה של הרחבת המקרים עליהם תחול ההגדירה של "מעשה טרור".

56. יתכן שיש ברי גופי התאוריה, ופיגועתם באזרז בית ראש הממשלה, כדי ליצור לחץ כלפיו על הממשלה והעומד בראשה, אך אין מדובר ב"לחץ גדול" שיש בו כדי להוביל לקידום מטרות המהאה, ועל אף שייתכן והמשיבים צפו אפשרות לפיה שיגור הנוראים יאלץ את הממשלה לעשות מעשה או להימנע מעשייתו, אך אין ראיות לכואורה לכך, שמדובר באפשרות העולה כדי דרגה של "קרוב לוודאי"

57. המשקונה העולה מהנה"ל היא, שלענין המטרה הראשונה שבഗדרת "מעשה טרור", לפיה המעשה נעשה "במטרה לאלץ ממשלה או רשות שלטונית אחרת ... לעשות מעשה או להימנע מעשייתו" - אין ראיות לכואורה שיש בהן פוטנציאל להרשעת המשיבים, ביצוע מעשה שנעשה במטרה "לאלץ" ממשלה לעשות כן.

מטרה 2: לעורר פחד או בהלה בצבא

58. לענין המטרה הנוסףת שבגדרת "מעשה טרור", לפיה "הנאשימים אף צפו כאפשרות קרובה לוודאי כי שייגור הנוראים יעורר פחד או בהלה בצבא" - המשיב 1 נשאל בחקרתו מיום 17.11.24: "האם לא נראה לך שבעצמן מלחמה שייגור של דבר זהה עלול לגרום לחץ ובהלה עצומים שעפים בשמיים בעקב אחר כתוב" משהגיע לבית רה"מ?", ותשובהו הייתה: "לא אני לא חשב כי זה לא נראה כמו כתbum ולא כמו טיל. זה לא יוצר בהלה". גם בחקרתו מיום 24.11.24 נשאל וננה המשיב 1 על עניין זה:

"ש: אני אומרת לך שפעולות שייגור הזיקוק שבירצעתם, דווקא בעת הזאת, ובפרט לאחר פגיעה הכתוב"ם בבית רה"מ ומתקפת הטילים האיראנית בתחילת אוקטובר 24' יוצרת פגעה קשה בתוחלת הביטחון של הציבור, ומהוות חציית קן אדום וחורעת פחד ובהלה. תגובתך?"

ת: אני חשב שזיקוקים בדינה הם אירע שגרתי, הציבור מבין היטב הזה פועלות מהאה, התושבים מול בית רה"מ מORGלים להפגנות, ובכל זה לזיקוקים. אני לא חשב זה יוצר פאניקה. אנחנו כן משתמשים לא להפעיל סירנות במוגנים לבקשת התושבים.

ש: אני אומרת לך שברגע שסמל שלטון נפגע, או מותקף, כמו במקרה זה של בית רה"מ זה כן יוצר תחושה אצל הציבור שאפילו זה לא מגן.

ת: אני מסכים שאסור לפגוע בסמלי שלטון, ופגיעה בסמל שלטון יוצרת המונע תופעות לא רצויות וכן אסור לבצע את זה".

69. מדברי המשפט 1 עולה, שבראייתו אין פוטנציאלי של יצירת פחד ובהלה הציבור, כתוצאה מירוי נורמים, והוא מסכים שאסור לפגוע בסמלי שלטון. הפחד והבהלה הציבור, אליהם מתכוון החוק, מכונים לפחד ובהלה קשים, וכעולה ממשマー הייעוץ המשפטי של ועדת החוקה חוק ומשפט: "מטרת המעשה היא ליצור אפקט של פחד ובהלה קשים בקרב הציבור או לאlez ממשלה/גוף נבחר לשנות את מדיניותו".
70. נורי תאורה, שנורו ע"י המשפטים, לא היו מעשה חריג באזר בית רשות הממשלה, כפי שהיעדו על כך המשפטים, אך שקשה למלוד מירוי שני הנורמים, ככלאה שיש בគוחם ליצור אפקט של פחד ובהלה קשים הציבור, הגם שאלה נורו בעת מלחמה, זמן קצר לאחר פגיעה לטב"מ בבית רשות הממשלה.
71. לצד זאת, בחנתי את הטיעון, לפיו העמדת נאשימים לדין, בעבירה של "מעשה טרור" המתלווה לעבירה של מעשה פיזיות ורשלנות (פיזיות באש), מהוות סטייה ניכרת ומהותית ממדיניות ההעמדה לדין של התביעה בעבירות טרור.
72. כפי שעלה בטיעוני ב"כ הצדדים, ומהומר הראות, נציג השב"כ שוחח עם המשפטים 1 ו- 4, זמן מה לפני ביצוע הירי המתואר בכתב האישום, ולהלן חלק מסויקם השיחה:
- "24. יחד עם זאת, עליהם להבון כי חלק ממעגלי האבטחה במועל הקרוב לבית רוחה"מ נמצאים מאבטחי שב"כ ומabitchi ייח' מגן שתפקידם שונה מתפקיד המשטרה והדבר האחרון שהמוחים רוצים לעשות זה לאתגר את מועל אבטחה זה.
25. הסביר כי כל פעילות שתאתגר את מועל האבטחה הצמוד לבית רוחה"מ עלולה להביא למיסקלוקולציה של הדברים ולתגובה של המabitchiים כלפי המוחים המאבטחים וחילתה להבוא לפגיעה במפגין.
26. השניים ציינו כי כולל המוחים בקיסריה מודעים לנושא זה ואין כל כוונה לאתגר זאת.
27. סוכמו הגבולות הברורים שאסור לאר או אפשרות לתרגם על ידי מערך האבטחה כפגיעה באישיות או בנכס:
1. כל פעולה חשאית הכוללת התקשרות לנכס (התגבותות, צחילות, הטמנות בשטח בצורה חשאית וכו').
  2. פריצת מחסומים ופריצה המונית לבית רוחה"מ (תרחיש הקפיטול).
  3. חסימה פיזית של האישיות או שירות ראש הממשלה.
  4. ירי של פירוטכניתה לעבר בית רוחה"מ.
28. עופר ואмир קיבלו בהבנה מלאה הדברים וציינו כי הנושא ברור להם".

73. מסיקום השיחה עם איש השב"כ עולה בברור, שאיש השב"כ חש לפגיעה של מאבטח במפגין, ולא של מפגין במאבטחה, וזאת כתוצאה מתגובה אפשרית של מערך האבטחה. יחד עם זאת, בכתב מפורשות, שאין לבצע ירי של פירוטקניתה לעבר בית ראש הממשלה - אמנם גם נושא זה צוין בהקשר של חש לסיכון המפגינים, אך זה מובן מaliasו, שאסור לירוח פירוטקניתה לעבר בית ראש הממשלה, גם ללא שיחה מקדימה עם איש השב"כ. המסמרק דין בירן "לעבר" בית ראש הממשלה, ולא ירי "לכיוון" בו נמצא בית ראש הממשלה. אמנם ירי לכיוון הבית, יכול להתפרש גם כרי לעבר הבית, אך זאת אוטור להכרעה בתיק העיקרי, ובשלב זה - הריאות לכואורה, בהן יש פוטנציאל להרשה, הן לחקרי הנוראים שבוצע ע"י המשיבים בוצע לכיוון כללי בו נמצא בית ראש הממשלה, אך לא לעבר בית ראש הממשלה, ולבטח לא במטרה לפגוע בבית ראש הממשלה.
74. נשאלת השאלה: האם המשיבים צפו אפשרות קרובה לוודאי, כי שיגור הנוראים יעורר פחד או בהלה הציבור, כולל בקרב האנשים הנמצאים באזור בית ראש הממשלה, במקרה הביטחון שלהם תتعערר, ואף בקרבת ראש הממשלה ובני משפחתו?
75. ב"כ המבוקשת טענה, כי שיגור הנוראים נעשה ביום בו לא התקיימה כל פעילות מרחאה באזור בית ראש הממשלה, ולא נעשה במסגרת הפגנה או פעילות מרחאה מאורגנת אחרת, אלא באופן עצמאי וביזמת המשיבים בלבד. עוד נטען, שהמשיבים תכננו היטב את מעשיהם, כפי שפורט בכתב האישום, וכי הנוראים נחתו באזור בית ראש הממשלה כהם בוערים.
76. התקופה היא תקופה מלחמה, וכל אירוע ירי, גם של זיקוקים, יכול ליצור בהלה מסוימת הציבור, במיוחד כאשר מדובר בירי לעבר בית ראש הממשלה, שהוא סמל שלטון.
77. "תcken והמשיבים צפו אפשרות לפיה שיגור הנוראים יעורר פחד או בהלה הציבור, כולל בקרב האנשים הנמצאים באזור בית ראש הממשלה, במקרה הביטחון שלהם תتعערר, אך אין ראיות לכואורה לכך, שמדובר באפשרות העולה כדי דרגה של "קרוב לוודאי". מכאן, הגעתו למסקנה, לפיה אין ראיות לכואורה גם בנוגע למטרת השניה שבഗדרת "מעשה טרור".
78. סוף דבר - אין ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאל להרשות המשיבים, בנוגע לרכיב המטרה שבגדרת "מעשה טרור".
79. המבחן השלישי ל"מעשה טרור" הוא מבחן "הסיכון":
80. לפי מבחן זה, יש לבדוק האם קיימות ראיות לכואורה, לקיומו של סיכון ממשי לפגיעה חמורה בגופו של אדם, או פגעה חמורה ברכוש, שבנסיבות ביצועה יש אפשרות ממשית שתגרום לפגיעה חמורה ושונעתה במטרה לגרום לפגיעה.

81. ירי הנורמים, ופגיהם באזרז בית ראש הממשלה, כשהם עדין בוערים, וכאשר היו אנשי אבטחה באזרז בו פגעו הנורמים - יש בכך כדי להוות סיכון ממשי לפגעה חמורה בגוף של אדם או ברכוש, אך אין די בכך - הסעיף דרוש, קיומה של מטרה לגורם לפגעה חמורה באדם או ברכוש, והלכת הצפויות היא תחליף למטרה, וככלשון סעיף 20(ב) לחוק העונשין, עליו עמדתי לעיל: "לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשויות התוצאות, אפשרות קרובה לוודאי, כמוות כמטרה לגרמן", ולצד זאת קובע סעיף 2 לחוק המאבק בטרור: "בכל מקום בחוק זה שבו נאמר ‐מטרה‐, ראייה מראש לטרור גרמן", והם עשו את כל שידעו לעשות, כדי להימנע מפגיעה מעין זו. מחומר הראות לא עולה, שהמשיבים ראו מראש ברוכש, והם עשו את כל שידעו לעשות, כדי להימנע מפגיעה מעין זו. מחומר הראות לא עולה, שהמשיבים ראו מראש את אפשרות הפגעה החמורה באדם או ברכוש, אפשרות קרובה לוודאי, כפי שמפורט בכל חלקி החלטה זו, על כן - גם בנוגע לרכיב ה‐סיכון‐, שהוא הרכב השלישי בהגדרת ‐מעשה טרור‐, אין ראיות בעוצמה הנדרשת להרשעה.

82. סוף דבר - לאחר בחינת מכלול חומר הראות הגעתו למסקנה, לפיה אמנים קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיבים עברו עבירה של מעשה פיזיות ורשלנות (פיזיות באש), אך אין ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאל להרשות המשיבים בכך, שמעשה הפיזיות באש הוא מעשה טרור. ניסיון להצטה:

83. ב‐כ' המבוקשת טענה, שהנואשים שיגרו את הנורמים כשהם מודעים לאפשרות שמעשייהם עלולים לגרום להבערת אש באזרז בית ראש הממשלה או בסביבתו, זאת אפשרות קרובה לוודאי, והם נוטלים סיכון בלתי סביר לאפשרות גרים תוצאה זו.

84. "הלכת הצפויות" מהוות תחליף הן לכוונה והן למטרה, כך שגם אדם רואה מראש אפשרות קרובה לוודאי שמעשיינו יביאו לתוצאה מסוימת, ובמקרה זה להצטה, ניתן להטיל עליו אחריות לכך, גם אם לא התקoon בפועל לגרום לתוצאה זו, וכל זה חל גם על ניסיון לעבורי עבירה של הצטה, שם יש להוכיח שהמשיבים התקoonו להשלים את ביצוע העבירה.

85. עבירות של ניסיון הצטה ומעשה פיזיות באש הן עבירות שבבסיסן כל אחת מהן ערך מגן אחר: בעבירת מעשה הפיזיות באש, הדגש הוא על הסכנה הפוטנציאלית לבני אדם, ואילו בעבירת ניסיון הצטה - ההתקדמות היא בסיכון שבסוגה ברוכש.

86. השאלה הנשאלת כעת היא, האם פוטנציאל הסיכון וגרימת השרפפה, הוא בוגר אפשרות גרידא, או שמא מדובר באפשרות קרובה לוודאי?

87. חוות דעת המומחים התייחסו לסיכון שבוחיתת נור בוער על אדם או על חומר דליק, שאז ברור שפוטנציאל הבערת האש הוא אפשרות קרובה לוודאי, והשאלה מה אפשרות הבערת אש באזרז מואכלס מקום בו הנור הבוער פוגע בחומר דליק - איננה השאלה הנכונה, אלא - יש לשאול מה האפשרות שהנור הבוער יפגע בחומר דליק ו/או באדם?

88. בחוחות דעתו של עופר בן עזרא, מיום 24.11.24, נשאל ונענה (שורות 35-38):

"שאלה: האם ככל שפצת התאורה נוחחת כשהיא עדין בוערת? ובאיזה שלב הבערה אמורה להפסיק?
תשובה: לא, שפצת התאורה בוערת כ-40 שניות באוויר וככבות באוויר טרם הגעתה לקרקע והוא מגיעה לקרקע
שהיא כבר כביה".

ובהמשך אמר העד (שורות 45-47):

"שאלה: ככל שפצת התאורה נופלת לפניי שהסתימה התאורה, ומה הדבר עלול לגרום?
תשובה: אם הנור נופל באיזור עם דברים דליקים כגון גזים חומרי בעירה כזה או אחר אז הוא יכול לגרום לדלקה, ואם
ירום בצורה ישירה לכיוון בן אדם אז יכול לגרום נזק רב לאווטו אדם..".

והוסיף (שורות 74-70):

"שאלה: מה המשמעות של זיקוק שהוא פג תוקף מבחינת יכולת השימוש או מבחינת הסיכון שהוא מהו?
תשובה: זה עלול להתפוצץ ביד, היה אירוע כזה בטבריה וזה פגע לאווטו אדם באכבעות, זה יכול להעיף את
האכבעות, ואם הוא תקין והוא נופל במקום עם חומר דליק אז הוא יכול להציג את אותו מקום ואם הוא נופל במקום
לא חומר דליק אז לא תהיה דלקה".

עוד אמר (שורות 80-86):

"שאלה: ככל שפצת תאורה כזו אינה מופעלת בים, אלא בשטח מישוב, למה זה עלול לגרום? מה הסכנה הכרוכה
בכך?

תשובה: אז הוא יכול להציג את אותו מקום אם יש שם חומר דליק ואם הוא נופל במקום שלא חומר דליק אז לא
תהי דלקה.

שאלה: האם ישנים חומרים שבמגע עם הטרוכות בתוך הזיקוק עלולים להתלקח או לגרום לפיצוץ?
תשובה: אני לא מכיר ולא מבין בין تركובות של חומרים ועם זאת אחרי 50 שנה במקצתן אני לא מכיר מקרים שהם
הפרוטכניקה היא הטיגר".

העד המשיך והdagish (שורות 95-98):

"שאלה: האם דוחו אירועים בהם נגרמו נזקים לגוף או לרכוש כתוצאה שימוש בפיצוץ תאורה ימי?
תשובה: בשמונה שנים כמנהל האגף לא קיבלתי דיווח ועוד 12 שנים כמפקח גם לא קיבלתי דיווח וגם כחובל לא
נתקלתי בדבר כזה".

89. בהתאם לעדות הנ"ל, במצב תקין, הנור אמר לבעור בעודו באוויר, למשך 40 שניות, ולנحوות על הקרקע כשהוא כבוי, ומכאן טענת ב"כ המשפטים, שהיא שארע בפועל היה בבחינת "תקלה". גם אם קיבל טיעון זה, עדין היה על המשפטים לצפות קיומה של תקלת בשיגור נור שתוקפו פג, ותקלה זו עלולה למנוע את פתיחת המזנה, ולגרום להמשך מעופו ולנפילתו על הקרקע כשהוא עדין בוער.
90. עוד אמר העד, שגם הנור הבוער פוגע במקומם ללא חומר דליק, אז לא תיגרם דליקה, ובפועל הנורים נפלו בשני מקומות ללא חומרים דליקים, ולא נגרמה דליקה, על כן יוכסה למשבים עבירת ניסיון להצתה.
91. כדי להוכיח אפשרות קרובה לוודאי לגרימת הבערת אש באוזר המאולס שכיוונו נורו הנורים, יש להראות שאכן ישנים חומרים דליקים באוזר, שם יוכחו - ק"מ פוטנציאלי לקביעה, כי מדובר באפשרות קרובה לוודאי לגרימת הבערת אש, אך יחד עם זאת, מניסינו רב השנים של העד, הוא לא קיבל דיוח ולא נתקל בנזקים שנגרמו לגוף או לרכוש כתוצאה שימוש בפצצת תאורה ימית, על כן - מדובר באמנו לכאורה בעלות פוטנציאלי להרשעה, אך קיימת בהן חולשה.
92. בחוחות דעתו מיום 21.11.24, של ירון מוח, מנה"ל חברת זיק די נור, נכתב (סעיף א'):
"הפריט משוגר לגובה של כ-300 מטר ובשיא הגובה פותח מזנה ומפעיל אבוקה פירוטכנית המפיצה אוור בעוצמה חזקה של 30,000 נורות על מנת שייראו למרחק רב.
יש מזנה על מנת שיוכל לשחות באוויר ולסמן מיקום.
הפריט בוער כ 40 שניות".
93. בהמשך נכתב (סעיף 13) כי "הפעלת הרקטה באוזר של שמנים ודלקים מסוכנת קיימת סכנת שרפה", והוסיף (סעיף ח') כי "בנוסף, החומר הפירוטכני הבוער שמיועד לשימון, בוער בטמפרטורה של מעל 1000 מעלות צלסיוס ועלול לגרום לשရיפה וכוכית קשה". לשאלת מה רמת סיכון ההתקחות אם הנור נופל בשטח עירוני או על בית מגוריים, ענה העד (סעיף י'ב): "במידה ולא הסתיים זמן הבעירה, הפריט עלול לגרום לשရיפה" והוסיף כי "במידה והפריט סיים את זמן הבעירה - הוא יגיע לקרקע קר". לשאלת "עם אילו חומרם שפריט הסימון יבוא בגע, עלולה להיות החמרה בתוצאה, בסכנה או שיכולה לגרום לפיצוץ מסיבי" ענה העד "כל חומר דליק אחר".
94. מדברי העדים עולה, שכן קיימת אפשרות קרובה לוודאי לגרימת בערה, מקום בו הנור מגיע עד לקרקע כשהוא עדין בוער, ובהגעתו הוא פוגע בחומר דליק.
95. נשאלת השאלה: מה הסיבות לכך, שגם המזנה לא יפתח, גם הנור ימשיך לבוער עד לפגיעתו לקרקע, וגם שהוא יפגע בחומר דליק? והתשובה לכך היא, שאמנם קיימת אפשרות להתרחשות כל הגורמים הנ"ל, אך כדי להוכיח בבית המשפט, שמדובר באפשרות קרובה לוודאי, על בית המשפט לשמעו עדים, לקבל ראיות, ולהכריע הכרעות של מהימנות, הכרעות עובדיות ויתן את דעתו לכל חומר הראיות.

96. מכאן, מסקנתי שהראיות לכואורה, לקיים אפשרות ברמה של קרוב לוודאי, אך שבו זמינות יתרחשו כל האירועים הבאים: תקללה בנור שתמנע פתיחת המצנח, ובשל כך מעוף הנור למרחק גדול יותר, המשך בעירת הנור גם לאחר הגעתו לקרקע, ופגיעתו בחומר דליק - אמנם קיימות, אך אין בעוצמה גבוהה. חולשה זו נובעת גם מהמפורט בחווות הדעת של מעבדת חבלה דרום מיום 27.11.24, בה נכתב, בין היתר, כי הנור הבוער יכול להציג אמצעים שונים בעת מגע או קרבה אליו (סעיף ה' לחווות הדעת), אך ייחד עם זאת נכתב (סעיף ו') כי "בכדי לבחון את טמפרטורתה היבירה, היכולת להבעיר אלמנטים שונים, משך זמן בעיריה סופי ונוטנים נוספים, יש צורך ביצוע ניסוי מוקצע שיעמוד בבית משפט", וניסוי זה אינו מצוי בחומר הריאות. חולשה נספפת בחומר הריאות עליה מוחוו "ד מעבדת חנ"ם וחיקית הוצאות, מיום 27.11.24, בה נכתב כי "תערובת פירוטכנית משמשת להשגת אפקטים של חום, אור, קול ועשן", ובונגוע לפוטנציאלי לגירימת שריפה, נכתב ע"י המומחה, שענין זה "לא בתחום המומחיות שלי". מכאן, אמנם חוות הדעת כוללת אפשרות גריםמת חום, אור, קול ועשן, אך איןנה כוללת אש. לחולשה הריאיתית יש להוסיף את העובדה, שעל אף שני הנורים פגעו בקרקע כשם בווערים, כאשר הנור שפגע ליד ביתן המאבטחת אף פגע בצמחיה - בשניהם לא נגרמו בערה, ולא פרצה אש.

97. בונגוע ליסוד הנפשי הנדרש בעבירה של ניסיון הוצאה, נכתב בסעיף 27(ב) לכתב האישום: "הנאים, בצוותא חדא, ניסו לשלח אש במציד בדבר לא להם, בכך ששיגרו את הנורים כשם מודעים לאפשרות שימושם עלולים לגרום להבערת אש באזורי מאוכלס ובכלל זה באזורי בית ראש הממשלה או בסביבתו, אפשרות קרובה לוודאי, וכשהם נוטלים סיכון בלתי סביר לאפשרות גריםמת תוצאה זו".

98. סעיף 25 לחוק העונשין מגדר את הניסיון בקובע: "אדם מנסה לעبور עבירה אם, במטרה לביצה, עשה מעשה שאין בו הכוונה בלבד והעבירה לא הושלמה". מלשון הסעיף עולה, שכדי להרשייע בניסיון לעبور עבירת הוצאה, על המאשימה/מבקשת להוכיח, שרי הנורים בוצע במטרה לביצוע הוצאה, ככלומר - נדרש יחס חפצני של כוונה לגורם אש, ובטיוניה הדגישה ב"כ המבקרת, כי "המאשימה לא טוענת כי הנאים התכוונו לפגוע באדם או ברכשו - המאשימה טוענת שהמעשה נעשה תוך מודעות לסיכון שבמקרה זה לאדם והן לרכוש כנדיש בעבירות אלה", והוסיפה וכתבה בטיעוניה, כי "הנאים שיגרו את הנורים מודעים לאפשרות שימושם עלולים לגרום להבערת אש באזורי בית ראש הממשלה או בסביבתו, זאת אפשרות קרובה לוודאי, וכשהם נוטלים סיכון בלתי סביר לאפשרות גריםמת תוצאה זו. חוק העונשין קובע את "הלכת הנסיבות" כתחליף לכוונה או למטרה - בעבירות שדורשות כוונה של נאים לתרוצאת עבירה, הכלל אומר שאם האדם ראה אפשרות קרובה לוודאי שימושיו יביאו לתוצאה מסוימת (במקרה זה שריפה), אפשר להרשייע אותו גם אם לא התקoon בפועל לגרום לתוצאה זו...".

99. האמן ניתן להגיע למסקנה לפיה המשיבים ירו את הנורים במטרה לביצוע הוצאה, מהטעם שהם ראו מראש אפשרות קרובה לוודאי שימושם יביאו לשריפה, גם אם לא התקoonו לגרום לה?

100. סעיף 20(ב) לחוק העונשין קובע: "לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשויות התוצאות, אפשרות קרובה לוודאי, כמו כמטרה לגרמן". המבקרת טוענת, שהמשיבים היו מודעים לאפשרות גריםמת התוצאות כאמור קרובה לוודאי, תוך החלטת הלכת הנסיבות על המטרה להוצאה, והוסיפה שמדובר בנסיבות דעת לאפשרות גריםמת התוצאה. ב"כ המבקרת הוסיפה טוענה, כי "כל גרסאות המשיבים בהקשר זה, מבאים לכך מסקנה בדבר מודעות לסיכון, היררכות שנועדה לשיטות למזרע נזקים, בד בבד ירי נורים אל עבר אזורי מאוכלס כשאין יכולת אמיתית לדעת היכן ינחת הנור, באיזה מצב בערה, באם יבוא בפגיעה עם חומר דליק, או יפול ויפגע שירות באנשים הנמצאים באזור. קרי לקיות סיכון לפגיעה וגורימת נזק לאדם, מתוך קלות דעת במחשבה שהנזק לא יתמשח".

101. סעיף 20(א)(ב) לחוק העונשין מגדר את היסוד הנפשי של "קלות דעת", בקובלע: "קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גריםמת התוצאות האמורות, מתרך תקווה להצלחה למנען".

102. קיימת סתירה לוגית בטיעון ב"כ המבוקשת: מצד אחד נטען, כי המשפטים רואו מראש את התרחשות התוצאות של שריפה, אפשרות קרובה לוודאי, על כן הייתה להם מטרה לגרום לתוצאות אלו, ומצד אחר נטען, שהמשפטים, עת ירו תוצאות זו - אם הם צפו את התוצאה ברמה של אפשרות קרובה לוודאי, אז הם התקווו להתרחשותה, ואם התקווו להתרחשותה - היכיז קיוו להצליח למנוע אותה? היכיז ניתן בו זמינות להתקoon להציג ולקיים שלא להציג? מכאן, שגם בקיום יסודות הניסיון לעבור עבירה של הוצאה, קיימות אמנים ראיות לכואורה בעלות פוטנציאלי להרשעת המשפטים ביצועה, ואולם ראיות אלו אין בעוצמה חזקה. מסקנה זו מתחזקת מדברי המשפט 1 עצמו, שאמר בחקירתו מיום 20.11.24:

"אני מעריך את הסיכון בזיקוקים האלה כנמוך ביותר ולטיב הידע לי במשך שניםים של מחאות שבמסגרתן היה שימוש נרחב של פירוטכנית מכל הסוגים לא היה נזק כלשהו לאדם או לרכוש מפירוטכניתה, אך שאני מעריך שהסיכון מבלי להיכנס לסייעות הטכניות, הוא נמוך והסבירות שיצית שריפה נמוכה מאוד, וראיתי מספר מהותי של פידים בוערים על דשא, מדרכה, שלא מציתים דלקה. דבר שני הוא לא היה אמרו להגיע לבית ראש הממשלה"

גם המשפט 2 התייחס לכך, באומרו בחקירתו מיום 19.11.24:

"...זה הפטיע אותנו, אפילו התייחסנו בשיחה מקדימה בינוינו לכך שעצם זה שעבירה ונגמרה העונה היבשה, ושיריד גשם כמו ימים קודם, אז הסיכוי שגם אם ייפול באיזור דליק אז הסיכוי להתלקחות הוא אפסי כי הכל רטוב. חוץ מזה שכיוונו לאיזור של דינה וחול."

שאלת מהדברים שאתה מסpter, עולה שהייתם מודעים והבנתם שתוצאה מהיריו שלכם עשויה לפרוץ שריפה. תגוברת?

תשובה: מההתחלה הסיכוי קלוש, אבל בגין שיריד גשם וכן קוזים יבשים אז בכלל הסיכוי אפסי".

103. סוף דבר, לעניין עבירות הניסיון להוצאה - הגעתו למסקנה לפיה, אמנים קיימות ראיות לכואורה, שבעירובם במהלך ניהול התקיק העיקרי, יכול וייא בהם כדי להוביל להרשעת המשפטים ביצוע עבירה זו, ואולם - ראיות אלה אין בעוצמה גבואה.

104. לסתוכם, ירי שני הנוראים, ע"י המשפטים, לכיוון בו נמצא בית ראש הממשלה, והנזק שנגרם בפועל כתוצאה מפגיעת הנוראים הדולקמים, לצד ניתוח חומר הראיות, שעל עיקרו עדות לעיל, מוביל למסקנה כדלקמן: מעשה פזיות ורשלנות (פזיות באש) - קיימות ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאלי להרשעת המשפטים ביצוע עבירה זו.

"מעשה טורו" בעבירות הפזיות באש - אין ראיות לכואורה לכך, שמעשה פזיות ורשלנות (פזיות באש) הוא "מעשה טורו", כהגדרתו בחוק.

ניסיון להוצאה - קיימות ראיות לכואורה שיש בהן פוטנציאלי להרשעה בעבירה זו, ואולם קיימת חולשה ראייתית, המחלישה את עצמת הראיות.

шибוש מהלכי משפט - קיימות ראיות לכואורה, שיש בהן פוטנציאלי להרשעת המשפטים 1 ו- 2, ביצוע עבירה זו. עילותות מעצר

טעוני ב"כ הצדדים

105. ב"כ המבוקשת טענה כי מעשי הנאים, בדגש על המנייע שבבטיםם, מעדים על מסוכנותם, ולטעמה, לא עלה בידיים לסתור את חזקת המסוכנות העומדת לחובתם. לדבריה, מעשה העבירה בוצע מנינעים אידיאולוגיים, כשהם מסכנים במעשייהם לא רק רכוש אלא גם חי אדם וכשהם מודעים לסטון זה, זאת לאחר שכבר הוזרו על ידי השב"כ, בהיותם דמיות מובילות ובעלויות השפעה במחאה - מגבירה את מסוכנותם של הנאים.

106. ב"כ המבוקשת הפנהה לפסיקה, בה נקבע כי מניע אידיאולוגי מגביר את המסוכנות, גם במקרים בהם מדובר בנאים עם רקע נורטטיבי, כשהם מבצעים עבירות בשם אידיאולוגיה, הרוי במסוכנותם מוגברת והחשש להישנות מעשים דומים קיימת ובמקרים כאלה בתיה המשפט הורו על מעצר.

107. בש"פ 5426/05 טיכמן נ' מדינת ישראל: בית המשפט העליון הותיר על כנה החלטה לעצור את העורירים, עיראים נודרי עבר פלילי, אשר השליכו צמיגים לעבר נתבי אילון וניסו להציגם על רקע מהאה נגד מדיניות הממשלה, ושותפהו לאחר מרדף משטרתי. בהחלטתו קבע בית המשפט העליון:

"...העוררים פועלו, כך על פי הנטען, במסגרת פעולות מחאה והטנגדות למידניות הממשלה. אין חולק כי הם וה夥כם בעמדתם זכאים למחאות וליתן ביטוי לעמדותיהם אלה. אולם, לא יכול להיות מקום לספק כי פעולות אלה צריכות להתבצע בגבולות החוק, אין המכחאה מכירה ביצוע עבירות פליליות וודאי שאין היא משמשה היתר לפגיעה בשלומם של עוברי אורח שכל חטאם בכך שחלפו במקום בו בחרו העוררים להביע את מחאתם".

108. ב-**בש"פ 6716/05** טברג' נ' מדינת ישראל: העורר הוואשם ביחס עם נוספים בעבירות של קשירת קשר לעוון, תקללה ציבורית, נסיכון להזדקן בזדון, נסיכון לפגיעה במתיקן בזכק וшибוש מהלכי משפט, בכך שקשרו קשר לפגוע בארכנות תקשורת של בזכק בעיר לאחר שבע, על רקע אידיאולוגיה שקשורה להantanכות. וכן נקבוע, בין היתר, בבית המשפט העליון:

"בריות העבירות המียวחות לעורר עבירות על רקע אידיאולוגי, יש בהן זרע פורענות להפרת חוק עתידית, המבקשת להשליט תפיסה רעיונית נתונה בכל מחיר, וגם במחירות עבריניות על החוק תוך גרימת נזק ציבורי כבד לקרוב ולרחוק. תופעה זו של זרע פורענות אינה נשלהת גם בקרב אנשים שהיו עד הנה שומרי חוק, ותרמו מכוחם ומכישוריהם לטובת הציבור והמדינה"

109. ב-**ב"כ** המבקרת טענה, שהמשיבים ביצעו את מעשיהם שלא במהלך הפגנה, אף תחת אותן בסיס אידיאולוגי, הגם שהם הוזהרו בעבר ע"י השב"כ והמשטרה, לבלי יעשו מעשים, כפי שפורט לעיל. לדבריה, קיימים חשש להמשך ביצוע מעשים, שיילכו ויסלימו בשם האידיאולוגיה, וזאת ללא קשר לאופי האידיאולוגיה של המשיבים. עוד טוענו, שהמשיבים הביעו חוסר אמון מוחלט במשפטהurdrah, כך שאין להם מORA מפני החוק, וביצעו את מעשיהם למרות השיחה המקדימה שניהל עימם נציג השב"כ.

110. בסוף טיעוניה עתרה ב-**ב"כ** המבקרת להורות על מעצרם של כל המשיבים, עד לסיום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם, במועד כאשר התנהלותם מעידה על העדר מORA מהחוק.

111. מנגד, ב-**ב"כ** המשיבים עתרו לשחרור מרשייהם, והם הסתייגו מטענת המשפטם לה טענה ב-**ב"כ** המבקרת. לדבരיהם, כל המשיבים שיתפו פעולה עם רשות החוק, וגם בשיחה שקיימו המשיבים 1 - 4 עם נציג השב"כ, אמרו: "עופר ואmir ציינו כי במחאות קיסריה ולמול מה שמכירים סביר המוחאות, אין כל חשש לכך, ציינו כי במידה ויעלה משהו שחרור מהמחאה מתחייבם למנוע זאת בעצמם ולעדכן את הח"מ". לדברי ב-**ב"כ** המשיבים יש לאבחן את כל ההחלטה אליה התייחסה ב-**ב"כ** המבקרת, מקרה זה, מאחר ובכל אותן תיקים ה策ירו הנאשימים, שהם אינם מתחייבים על מעשייהם, והם דבקו במננטם האידיאולוגית, שהצדיקה, לטעםם של אותן נאשימים, המשך ביצוע עבירות לשם מימוש או קידום האידיאולוגיה שלהם. במקורה המשיבים שבפני נטען, שהם התחרטו על מעשיהם, הבינו את חומרתם, ואין סיכוי שישבו ויבצעו מעשים כגון אלה בעתיד.

הכרעה

112. חומר הראיות בתיק מעלה, כפי שגם ב"כ המבוקשת ציינה, שהמשיבים ביצעו את מעשיהם לא מתוך כוונה לפגוע, אלא מתוך קר שהיה עליהם לצפות פגיעה, ובפועל - לא נגרם כל נזק כתוצאה מעשיהם. להבדיל מהפסקה

אליה הפנתה ב"כ המבוקשת, במקרה זה אין מדובר בהבערה של צמיגים אל עבר כביש סואן, בו עוברות מכוניות רבות, וסיכון העוברים ושבים, וכן אין מדובר בפגיעה מכונית במתකנים, אלא בסיכון של פגיעה, שנגרם כתוצאה מירוי נורים פג תוקף, שלא פעלו כראוי, והמצנחים המותקנים עליהם לא נפתחו, ובשל קרם הם נחתו על הקרקע, באזרז בית ראש הממשלה, כשהם עדין בוערים. נורים אלה שוגרו מרחק של כ- 300 מטרים מבית ראש הממשלה, כאשר לא הייתה כל כוונה, למי מהמשיבים, לפגוע באנשים ואף לא לפגוע ברכוש או לגרום נזק.

113. כל המשיבים שיתפו פעולה בחקירותיהם, פירטו את כל מעשיהם, קיבלו אחריות עליהם, והביעו חרטה על התוצאה שנגרמה, תוך שהדגישו, כאמור, שלא הייתה להם כל כוונה לגרימת פגיעה או נזק. המשיב 1 ציין זאת מפורשות, כבר בחקירתו בפני השב"כ, מיום 17.11.24, שם אמר:

"13. שאלתי את הנדון האם מוכן לספר לי מה קרה אتمול, השיב כי מבין שהוא עצור על מה שקרה אטמול ורוצה למסור לי 2 דברים, הראשון שהוא היה אטמול בקיסריה, והשני הוא שהוא לא התקoon לפגוע באף אחד ובמיוחד לא בראש הממשלה".

בהמשך אמר המשיב 1, בחקירתו מיום 18.11.24 :

"כל פעולתנו באה ממניעים של עשיית טוב לעתיד המדינה לראיינו לא אני ולהערכתי גם לא שותפי לפעולה התכוונה בעבר או בעתיד לפגוע באופן כלשהו פיזית ברוחה" מאו בכל סמל שלטון או בכל אדם שהוא, אני מצר עמווקות על הפעולה השגואה והкосחת ולוקח את מלאח האחריות".

ולמחרת היום, 19.11.24, אמר המשיב 1 בחקירתו :

"לשאלתך, אני התנדבתי מיזממתי להראות לכם ולהביא לכם את כל האמצעים, במסגרת הפתוחות המלאה שאני רוצה להיות איתכם, לא נראה לי שאני ארצה להפעיל דברים כאלה עוד פעם. הארון בגדים זהה הוא שלו".

114. עברם הפלילי של כל המשיבים הוא נקי לחלוון.

115. המשיב 1, בן 63 שנים, נשוי ואב לשלווה ולילדים, בהם המשיב 2, וסב לשניים. בעבר שירת בחיל הים, עד לשחרורו בשנת 2002, ודרגתנו במילואים היא תא"ל, והוא שימש כמנטור לחימה בחירום בקרב זרוע הים. משיב זה מחזיק בתואר ראשון בכלכלה בהצטיינות, ובתואר שני במנהל עסקים. לאחר שחרורו מצה"ל, שימש המשיב 1 בתפקידים בכירים בתעשייה האוורית, ומazel שנות 2019 הוא משמש כמנכ"ל חברת EVR Motors.

116. המשיב 2, בנו של המשיב 1, צעיר בן 26, מהנדס אוירונאוטיקה, סיים בהצטיינות לימודים בטכניון, ועובד

ברפא"ל מזה כשלוש שנים. הוציאו לעיון מכתב מעסיקו היישר של המשיב, תעודת הצעירות מהטכניון, תעודה הוקה על פעילותו במועצת הסטודנטים של הטכניון, התנדבות בעמותות הקשורות לתמיכת בלימודים. משיב זה שירת שירות מלא בצה"ל, ושירות חדשניים רבים במילואים, במלחמת חרבנות ברזל.

117. המשיב 3 שירות בצה"ל, כקצין בצהנים, וכוכם מנהל את החממה הטכנולוגית. לאחרונה סיים קורס במג"ב, מאחר והתנדב למשטרת ישראל. גם משיב זה התנדב לשרת במילואים, למרות שעבר את גיל הפטור.

118. המשיב 4 עובד בה"ט-טק, בפרויקטים מסווגים, מתנדב בעמותת "אגטרים", מריץ פרויקט דו-קיום של יהודים וערבים, ומתנדב בפרויקטים בשיתוף המשרד להגנת הסביבה.

119. עלילות המעצר הן מסוכנות המשיבים, והחשש לשימוש הילכי משפט: שיבוש הילכי משפט: קבעתי כי קיימות ראיות לכואורה לביצוע עבירה של שיבוש הילכי משפט, בנוגע למשיבים 1 ו- 2, על כן יש בכר כדי להוות עילה מעצר בנוגע אליהם, גם שعبارة זו בוצעה, לכואורה, בשל רצונו של האב, שהוא המשיב 1, לנונן על בנו, המשיב 2.

120. מחד גיסא - מעשי המשיבים נעשו מניע אידיאולוגי, שנעשה על אף שהזהרו שלא לשגר פירוטכניתה לעבר בית ראש הממשלה, ותו록 תכנון מדויק ונקייה בצדדים מתוכנים רבים, כדי לאפשר את ביצוע ירי הנוראים, ולמנוע את חישיפת היורים. בנוסף, המשיבים ציינו את היחס העיקרי ביניהם ובין משטרת חדרה, וחוסר האמון של המשיבים בה. מכאן - קיימת רמת מסוכנות גבוהה. מאידך גיסא - קיימת חולשה בראיות, עת קבעתי שאין ראיות לכואורה לכך שמדובר ב"מעשה טרור", ובנוגע לניסיון להצתה - קבעתי כי קיימת חולשה ראייתית. כפ' המא zenithim - ככל שהכחף המחזיקה את עצמת הראיות היא חלה יותר, כך עולה הcpf המחזיקה את חלופת המעצר.

121. סוף דבר - עברם הנקי של המשיבים, לצד החולשה הראייתית, ולצד שיתוף הפעולה המלא שלהם בחקירותם, ביצירוף החריטה העמוקה שהביעו, וכאשר הם נתונים במעצר מזה למעלה שלושה שבועות מאז הגשת כתב האישום, לראשונה בחיהם - יש בכל אלה כדי להפחית את מסוכנותם, ולסמן עליהם כי יקיימו כל תנאי שייקבע ע"י בית המשפט, על כן הנסי מורה על העברת כל המשיבים, כבר בשלב זה, ובטרם אקבל את תסקרי שירותי המבחן, למעצר באיזוק אלקטронני, כל אחד בביתו, כאשר תישמר זכותם של כל המשיבים להגיש בקשות נוספות, לאחר קבלת התסקרים, ובהתאם למה שיפורט בהם.

ורגע לפני סיום

122. מדינת ישראל היא מדינה חזקה ואייתה, ואם ירי טילים בליסטיים לעברה, ע"י אויב, לא בנקול יוכל לגרום לממשלה לשנות את עמדתה, אז על אחת כמה וכמה, לא יוכל לעשות זאת שני זיקוקים, שנורו לכיוון בית ראש הממשלה, וזאת מבלתי להמעיט מחומרת המעשים שנעשו לכואורה ע"י המשיבים.

במדינה דמוקרטית כל צד חייב לכבד את הצד الآخر, ודוקא השוני בדעות מאפיין את הדמוקרטיה, שהרי מקום בו יכולים מציגים עצם כחובבים באופן אחד, ומקום בו מנהיגים נבחרים פה אחד - דוקא מצב זה צריך להדגים. זכות הפגנה, כמו גם זכות המחאה, היא יסוד מיסודותיה של מדינה דמוקרטית, אך אל לאלה שאינם מסכימים עם עמדה הצד الآخر, לעבור את גבולות החוק, לעבר מקומות אפלים של ביצוע עבירות פליליות. דמוקרטיה אינה רק שיטת מثال, אלא היא אורח חיים, המבוסס על כבוד הדדי, סובלנות והכרה בזכותו של כל אדם להחזיק בדעותיו. השוני בדעות ובאמונות אינו אמור להיות מכשול, אלא כדי להעשרה החברה, ושבאמתינו ניתן להוביל לחשיבה מעמיקה יותר.

כל מחלוקת, גם החשובה ביותר, לעולם לא יכולה להצדיק פעולות הנוגדות את החוק, המחייבות של כל אחד לשמור על עקרונותיו, ולשאוף לשנות מציאות, צריכה להיעשות בדרכים מכובדות, חוקיות ומוסריות, ורק כך יהיה ניתן לשומר על המרכיב החברתי, ועל הזנה וצמיחה הדידית, וכל דרך אחרת - תוביל להרס, לפילוג ולהרבען.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ה, 26 דצמבר 2024, במעמד כל הצדדים.